

ماجرای کن و فیلم جدید روستایی نباید او را به سمت پناهی و رسول اف شدن ببرد

آقای روستایی

مراقب زیرزمین باش!

محمدحسین سلطانی خبرنگار

هنوز حکم رئیس سبازمان سینمایی دولت چهاردهم را نزده بودند که شهر یور ماه ۱۴۰۳ خبری از ارشاد بیرون آمد: «کارگردان برادران لیلا برای اثر جدیدش درخواست پروانه نمایش داده.» همین یک خبر کافی بود تا روستایی دولت جدید را با یک آزمون مهم مواجه کند: آیا مسئولان سازمان سینمایی پروانه نمایش را به روستایی می‌دهند؟ سه ماه بعد دوباره خبری در فضای رسانه‌ای خارج نشین پخش می‌شود: فیلم روستایی قرار است با همکاری یک ارگان نظامی ساخته شود. روستایی بلافاصله این خبر را تکذیب و به جایش یک خبر جدید می‌دهد: «یک

موافقت مشروط در کار نیست؟!

۱۷ مرداد ماه ۱۴۰۰ حاصل جلسه پروانه ساخت برادران لیلا می‌شود یک موافقت مشروط. روستایی مسئله موافقت مشروط را نمی‌پذیرد، شورای پروانه نمایش هم مجوز اکران بین‌المللی را نمی‌دهد. روستایی هم فیلمش را می‌برد به جشنواره کن و فیلم هم همان‌جا قاچاق می‌شود و به ایران می‌رسد. نسخه قاچاق برادران لیلا، تبدیل به پربازدیدترین اثر

روستایی بازمی‌گردد

روستایی سال ۱۴۰۳ را پرشور آغاز می‌کند. ابتدا خبر از ساخت زن و بچه می‌دهد و سپس سه تاتر را تهیه‌کنندگی می‌کند. بازگشت قدم به قدم و قانونی روستایی به پرده‌های نمایش و سینما، معادلات بسیاری را برهم می‌زند. این مسئله را می‌توان از موج شکل گرفته علیه اثر در چند روز اخیر برداشت کرد. چند سال قبل، وقتی روستایی که به کن ۲۰۲۲ رفت، رسانه‌های خارج نشین را در یک چالش جدی انداخت؛ آن‌ها باید از عنکبوت مقدسی حمایت می‌کردند که بازیگر نقش اصلی آن بدون حجاب ظاهر شده یا از برادران لیلایی حمایت می‌کردند که داخل ایران و با پروانه ساخت به کن رفته‌اند. در همین جدال، خارج نشین‌ها طرف فیلم آرش عباسی را گرفتند و فیلم روستایی

فرانسه جای فیلمسازهای پرمخاطب نیست

شاید اگر روستایی حجم استقبال از متری شیش و نیم را تجربه نمی‌کرد، به مانند جعفر پناهی و رسول‌اف بار سفر از کشور را می‌بست، اما مسئله اینجااست که به نظر می‌رسد روستایی فیلمساز زیرزمینی نیست. روستایی می‌داند که اگر می‌خواهد سینمایش دیده شود، الان وقت خوبی برای حضور در اروپا نیست. او در این گیر و دار دست به اقدامی منطقی می‌زند و

برای فیلم جدیدش هم به دنبال مجوز می‌گردد. از طرفی، دولت هم مایل به همکاری با اوست و نمی‌خواهد یکی از جدی‌ترین فیلمسازهای تراژدی‌سازش را از دست بدهد. دو روز قبل خبری از طرف کن منتشر می‌شود مبنی بر پذیرفته شدن فیلم روستایی در کن. یک روز قبل از انتشار این خبر، رائد فریدزاده مصاحبه‌ای می‌کند و می‌گوید فیلم روستایی اگر آن را بدون نگاه سیاسی تماشا نکنیم. اینکه جشنواره فرانسوی دو فیلم ایران را به کن می‌برد و یکی از آن‌ها با مجوز و دیگری بدون مجوز است، نشان می‌دهد استراتژی سال گذشته جشنواره فرانسوی برای صرفاً بها دادن به فیلم‌های زیرزمینی ایران شکست خورده و سطح کیفی زیرزمینی‌ها به حدی پایین بوده که نمی‌شود تنها آن‌ها را وارد بازی کرد. از طرفی کارگردان‌هایی مانند روستایی هم از این فرصت استفاده می‌کنند و با فرش قرم‌های فرانسوی عکس یادگاری می‌گیرند. با همه این اتفاقات، باید بیش از حد خوشبین باشیم اگر فیلم روستایی را بدون درون‌مایه‌های برای جشنواره اروپایی بدانیم. آفتور که از داستان زن و بچه پیداست،

مجوز اکران بین‌المللی دارد و این یعنی میان ارشاد و روستایی آتش‌بس برقرار شده است. با این حال، آنچه اهمیت دارد اکران زن و بچه در پاریس نیست و مسئله اصلی اکران در تهران است. برای اینکه ببینیم آیا فیلم روستایی برای مخاطب ایرانی هم اکران خواهد شد یا نه، از طرف وزارت ارشاد پیگیر ماجرا شدیم. اخبار برآمده از برخی تهیه‌کنندگان و البته مسئولان ارشاد

این فیلم را می‌توان ذیل درام-اجتماعی‌های سینمای دهه نود شمسی دسته‌بندی کرد و این موضوع نشان می‌دهد سینمای روستایی با این اثر تغییری جدی (حداقل از نظر ژانر) نکرده است. آفتور که شنیده‌ها می‌گویند، داستان این اثر درباره یک پرستار بیوه به نام مهناز (پریناز ایزدیار) است که به تنهایی فرزندانش را بزرگ می‌کند و با پسر سرکش خود درگیر است. در حالی که او برای ازدواج با یک راننده آبولانس، حمید (با بازی پیمان معادی)، آماده می‌شود، پسرش علیر از مدرسه اخراج می‌شود. وقتی که تصادف تلخ همه‌چیز را زیر و رو می‌کند. آفتور که روزنامه‌های فرانسوی گفته‌اند، تمرکز این اثر به قدری روی

با این حال موج برادران لیلا تمام فروردین ماه ۱۴۰۲ را می‌گیرد و باب بحث‌های مختلفی پیرامون اثر باز می‌شود. برخی از منتقدان اثر روستایی را ضد خانواده و شعاری می‌دانند برخی دیگر آن را نقدی شجاعانه توصیف می‌کنند. شاید این تحلیل از همه معقول‌تر به نظر برسد که برادران لیلا، فیلمی در آغاز خوب ولی در میانه و پایان،

متوسط و یا حتی ضعیف است. با همه این تفاسیل فیلم قاچاق شده روستایی از باقی فیلم‌های او ضعیف‌تر و یک عقب‌گرد در کارنامه حرفه‌ای شناخته می‌شود. بنابر نظر منتقدان حالا نوبت آن رسیده بود که پس از حدود ۳سال از اکران برادران لیلا در کن روستایی به دنیای حرفه‌ای بازگردد.

دادگاه انقلاب تهران، سعید روستایی کارگردان فیلم برادران لیلا را به ۶ ماه حبس تعزیری محکوم کرد که یک بیستم آن قابل اجرا و باقی به مدت ۵ سال تعلیق شده است. مستند این حکم، ساخت و پخش فیلم برادران لیلا در جشنواره کن بوده است. «از یک طرف حکم دادگاه و از طرف دیگر شکست مالی فیلم روستایی در فرانسه، او را در یک دوراهی جدی انداخت. دوراهی که از یک طرف او را به سمت مهاجرت سوق می‌داد و از طرف دیگر روستایی باید خاطرات موج عظیم اقبال تماشاگران به فیلم‌هایش را فراموش می‌کرد. از طرفی دیگر، اگر در داخل کشور می‌ماند، باید با مسائل فیلمسازی در ایران کنار می‌آمد.

نشان می‌دهد گیر و گرفت زن و بچه مانند برادران لیلا نیست. بر اساس شنیده‌های ما در «فرهیختگان»، گفته می‌شود زن و بچه روستایی همیزها را رد نکرده و اگر این گزاره درست باشد، خیلی در صف دریافت مجوز نخواهد ماند. با این تفاسیل، گمانه‌زنی‌ها می‌گویند اگر مسئله‌ای پیش نیاید، فیلم روستایی را در اکران ۱۴۰۴ خواهیم دید.

شخصیت مادر است که حتی برخی روزنامه‌ها نام این فیلم را مادر بچه عنوان کرده‌اند. روستایی مانند باقی آثارش فیلمنامه اثر را خودش نوشته و باید دید به مانند برادران لیلا می‌خواهد اثر را از دیالوگ‌های شعاری پر کند یا قرار است اثری به انسجام متری شیش و نیم بسازد. سیدجمال ساداتیان تهیه‌کنندگی این اثر را برعهده گرفته است و از بازیگران اصلی آن می‌توان به پریناز ایزدیار، پیمان معادی، فرشته صدرعرفایی و حسن پورشیرازی اشاره کرد. فیلمی که باید دید نظر منتقدان نسبت به آن چگونه خواهد بود. آیا در میان فیلمسازهای ایرانی در جشنواره کن، مسئولان فرانسوی به فیلم با مجوز جایزه خواهند داد یا به بی‌مجوزها؟

کاهش ۲۰۰ هزار نفری مخاطب در مقایسه با فروردین ۱۴۰۳

سینمای ایران در بازه زمانی اول تا ۳۱ فروردین ۱۴۰۴، با جذب ۲ میلیون و ۱۳۶ هزار و ۴۳۴ نفر مخاطب، توانست به گیشه ۱۷۹ میلیارد و ۱۶۲ میلیون و ۸۶۹ هزار تومانی دست‌پیکاند. در صدر جدول فروش، کمدی «ادیناسور» به‌کارگردانی مسعود اطیابی با فروش ۶۴ میلیارد و ۷۷۰ میلیون تومان قرار دارد. پس از آن، فیلم تاریخی «موسی کیم‌الله» ساخته‌ایراهم حاتم‌یکابافروش ۳۳ میلیارد و ۸۱۷ میلیون تومان دررتبه دوم قرار گرفته است. کمدی «کوکتل مولوتف» به‌کارگردانی حسین دوماری بافاصله کمی نسبت بهرتبه دوم، بافروشی معادل ۳۳ میلیارد و ۵۲۶ میلیون تومان، جایگاه سوم را به خود اختصاص داده است. دررتبه‌های بعدی، فیلم درام «رها» به‌کارگردانی حسام فرهمندو انیمیشن «اسپردلفنی ۲» قرار دارند. تعداد مخاطبان فیلم‌های اکران نوروزی در فروردین ماه امسال در مقایسه بافروردین سال گذشته ۱۹۴ هزار نفر کاهش داشته، اما به‌دلیل بالا رفتن قیمت بلیت سینماها در اواخر سال ۱۴۰۳، میزان فروش در فروردین امسال نسبت به سال گذشته ۳۳ میلیارد و ۳۵۱ میلیون تومان افزایش داشته است.

گمانه‌زنی‌ها درباره ساخت فصل هشتم «پایتخت»

سیروس مقدم، کارگردان سریال پایتخت گفته است اگر محسن تنابنده قبول کند، ساخت فصل ۸ این سریال را از همین امسال شروع خواهیم کرد و با توجه به اینکه ساخت هر فصل یک سال‌ونیم به طول خواهد انجامید، به احتمال زیاد پخش آن به نوروز ۱۴۰۶ موکل خواهد شد. پس از پخش فصل هفتم سریال «پایتخت» در نوروز ۱۴۰۴ گمانه‌زنی‌ها درباره تولید فصل هشتم بالا گرفته است. این اتفاق پس آن رخ داد که پایتخت ۷ توانست رضایت مخاطبان را جلب کند و آمار خیره‌کننده‌ای از تماشاگران ارائه کند. در این رابطه محمد برمهانی، معاون سیما، از برنامه‌ریزی برای تولید فصل‌های جدید سریال‌های پر مخاطب مانند «پایتخت» خبر داده است. علیرضا نجف‌زاده، مدیر پروژه فصل هفتم سریال «پایتخت» نیز با اشاره به استقبال گسترده مخاطبان، از امیدواری تیم سازنده برای تولید فصل هشتم این مجموعه خبر داده است. او تأکید کرده به‌دلیل تعهدات کاری بازیگران، تصمیم‌گیری درباره ادامه سریال باید هرچه زودتر انجام شود.

دولت ژاپن مخالف هوش مصنوعی

دولت ژاپن به دلیل نگرانی‌های مربوط به حق نشر، در حال بررسی ممنوعیت آثار هنری تولیدشده توسط هوش مصنوعی است که از سبک انیمیشن معروف استودیو جیبلی تقلید می‌کنند. قانون‌گذاران ژاپنی در حال بررسی این موضوع هستند که آیا تولید چنین تصویری می‌تواند ناقض قوانین کپی‌رایت باشد یا نه. در جلسه اخیر مجلس نمایندگان، مقامات درباره قانونی بودن این نوع آثار و میزان شباهت آن‌ها به شخصیت‌ها با صحنه‌های آثار اصلی جیبلی بحث و تبادل نظر کردند. اگرچه سبک هنری به‌تنهایی تحت حمایت قانون کپی‌رایت نیست، اما اگر خروجی هوش مصنوعی بیش از حد به طراحی‌های استودیو جیبلی شبیه باشد، ممکن است مشمول پیگرد قانونی شود. در حال حاضر، دولت هنوز هیچ ممنوعیتی اعمال نکرده، اما استفاده تجاری از این نوع آثار می‌تواند منجر به بروز اختلافات حقوقی شود. البته هنوز هیچ شکایت رسمی ثبت نشده و هیچ قانون پیشنهادی در این زمینه ارائه نشده است.

دیزنی‌سی که با امید فراوان به موفقیت «سفیدبرفی»، این بازسازی ۲۷۰ میلیون دلاری را روانه سینماها کرده بسود، با کمپین‌های تحریمی به دلیل حضور گل گدوت، بازیگر اسرائیلی و نظامی پیشین این رژیم، روبه‌رو شد و این موضوع اکران فیلم در کشورهای عربی را متوقف کرد. جنبش بی‌دئاس در بیانیه‌ای اعلام کرد «سفیدبرفی» از سال‌های سینما در کشورهای کویت، لبنان و عمان کنار گذاشته شده است. همچنین به نقل از شرکت دیزنی عنوان شد که در پی زیان‌های سنگین ناشی از تحریم این فیلم و به‌ویژه به دلیل انتخاب بازیگر اسرائیلی که از نسل کشی در غزه حمایت کرده، تولید فیلم‌های مشابه در آینده متوقف خواهد شد. «سفیدبرفی» درواقع مدت‌ها پیش از اکران، به بحرانی برای دیزنی تبدیل شده بود. تیزر اولیه فیلم که اوایل سال گذشته منتشر شد، یکی از منفورترین تیزرهای ۲۰۲۴ لقب گرفت و در یوتیوب بیش از ۱/۵ میلیون دیس‌لایک دریافت کرد.

چارسو

توقف اکران «سفیدبرفی» در کشورهای عربی